

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים

כרשת בהר השע"ט

2 שעת סיפור

6 מצאו 8 הבדלים

ערוץ מאיר לילדים

לרכישת מנוי לערוץ הילדים
התקשרו: 02-6461323
או באתר ערוץ מאיר לילדים

פעם ביובל

מצוה מיחדת ונדירה מופיעה בפַרשת השבוע, מצוה שמתקיימת פעם בחמשים שנה. איזו מצוה זו? זו מצות היובל.

בשנת החמשים, שנת היובל, כל אחד מחזיר את האדמות שהוא קנה למוכר. ובזמן שהיו עבדים גם העבדים העבריים היו משתחררים לביתם ויוצאים לחרות. כמו כן אסור לעבוד את הקרקע בשנת היובל, כמו בשנת השמיטה.

ומהסבה הזו ה' יכול גם להחליט שארץ ישראל שיכת לעם ישראל, ולתת לנו אותה כמו שהבטיח לאבותינו.

הכנה לבקרת

מעשה במלך שהחליט לבנות קו בצורים באזור הספר המועד לפשיטות אויב. קרבנות רבים מאוזרחים תמימים הגרים סמוך לקו הספר, ובנוסף רכוש רב שנבזז וחילים במעמדים גבוהים שנפלו בגיחות קרב הטרידו את שלותו של המלך, והוא נחלץ להבטיח את שלום התושבים ואת הגנת רכושם. ערך תכנית בצורים מפורטת, חפירת שוחות הגנה, ובנית סוללות מגן ומגודלי צפייה. אחר קרא לשניים ממפקדי הצבא ואמר: 'ראו, אני מעמיד לרשותכם כף וכך רבבות זהובים, ומפקידכם על בנית הבצורים. הואיל וטובת התושבים ורוחתם לנגד עיני, הריני אוסר עליכם להעבידם בכפייה. סכום זה יספיק לשלכם ביד נדיבה, והם יזכו בכפלים:

בשכר נאות ובבצורים שיבטיחו את שלומם ואת שלותם'.

קד המפקד הבכיר, אדם שקול ורציני, ואמר: 'אדוני ומלכי, חוששני שאתקשה לפעל בתאום עם רעי, שהוא צעיר ונמהר ופזיז'. נענה המלך ואמר: 'לא תאלץ להיות שתפו. הסכום יתחלק ביניכם בשווה, וכל אחד מכם יוכל לשכר לו פועלים פאות נפשו'.

קדו השנים, קבלו את המנוי ופנו אל שר האוצר לטל את ההון שהעמד לרשותם. נסעו לאזור הספר והשתכנו בעיר המחוז. המפקד הזיר והפזיז שכר מבנה ענק, רב טרקלינים וחדרים הבנוי בפאר מנזר עינים. ואלו המפקד המבוגר והשקול שכר דירה צנועה ויעד אחד מחדריה למשרד.

למחרת היום פסו קירות הבתים בעיר מכת האבטלה בשני סוגי מודעות. מודעת ענק הזמינה כל דורש עבודה אל הארמון השכור, ומודעה קטנה הפנתה את התושבים אל הדירה הצנועה. אלו שבאו אל הארמון המרוח התקבלו בחיוך ובטפיחה על השכם. בטרקליון

באת לשמע פֶּרְטִים על הצעת העבודה? שאל.
'אכן כן, אשר המבטל.

'ובכן, אני שליחו של המלך. הוא מבקש להכין בצורים, וזו התכנית. אם תרשם כאן, תקבל הנאות מפרטות על חלקך. היכן עליך לחפור, ומה עליך לבנות, צות מיחד ישגיח על התקדמות העבודה', הסביר המפקד. 'והשכר?' שאל המבטל. 'השכר מתחלק לשניים. שני זהובים לשבוע למחיה, והשאר, לפי העמל שישקע. מי שיעבד באמונה וימלא את המכסה, יקבל ארבעים זהובים לשבוע!' השיב המפקד. ארבעים זהובים - הון עתק! ומתי אקבל את הכסף? שאל. 'הוא יצטבר לזכותך', אמר המפקד, 'תקבלו בגמר עבודתך, בצרוף מענק.' 'תודה, אשקל את הדבר', אמר ויצא מן הדירה. בדרך חשב, כלום התבלעה עליו דעתו של מפקד זה? דורש הוא לעמל בכרית שוחות ובבניית בצורים, ולעמד תחת פקוח והשגחה. והשכר מתנה בעמל וביגיעה - ואינו נתן מיד... הבאים! אלך אל המפקד הראשון שאינו דורש כל עבודה, ומשלם מראש ובעין יפה - ושלחנו ערוך כיד המלך למסבות ראונה והוללות...

הוכנה סעדת מלכים לכל דכפיו, והמפקד המראון הבהיר: 'מי שנושם כאן, יקבל עשרים זהובים לשבוע'. עשרים זהובים! הרי זו משפחת ממצעת של חדשים ימים! והארוחות יגשו כאן בשפע, בפאר ובגדור! הוסיף.

עיני המבטלים נצצו. הם גששו בחשש: 'ומה... מה נדרש לעשות?' 'עקרונית', אמר המפקד, 'יש לבנות בצורים. אבל אין שעתנו דוחקת, לפני כן יש לערוך את ההכנות המתאימות... בינתיים, נסתפק בהרשמה. אחר כך נראה'... 'ואת השכר, מתי נקבל?' הוסיפו לשאל. 'מראש!' הכריז המפקד. רשם את הפרטים הושיט את הזהובים...

רגע אחד! נרתעו, טרם החלטנו, עלינו להנעץ, לחשב בדרך... ודאי טמונה כאן מלכדת כלשהי... ומלבד זאת, ראינו מודעה נוספת. אולי מציעים שם תנאים טובים יותר... 'כרצונכם', התרחב חייכו של המפקד. 'כשתחליטו תבואו. מי בתור?'

הבא בתור נכנס, וקודמו פנה אל הדירה הצנועה. מפקד חמור סבר ישב מאחורי המכתבה. 'האם

בטלה. גם מיין זול אָפֿשֶׁר לְהַשְׁתַּכֵּר, וגם מִמְבָּחַר
מִצְמָצִים יוֹתֵר אָפֿשֶׁר לְשַׁבֵּעַ...

אָבֵל הֵינּוּ בִּינִיּוֹת שְׁנֵימָזוּ וְעָצְרוּ לְחֹשֶׁב: מִדּוּעַ
צְמָצִים הַשְּׂכָר? מִדּוּעַ פָּסַק הַשְּׁפֵעַ? וְהַמְּשִׁיכּוֹ
בַתְּהִיָּתִים: הַכִּיצַד יִתְכַּן שְׁשֵׁנִי מִפְּקָדֵי הַמְּלָךְ
הַגִּיעוּ בָּהּ בַּעַת, וּפְעַר גְּדוֹל בִּינִיּוֹת? הַאֶחָד קִפְּדוֹן
וּמַעֲבִיד חֶסֶק, וְהַאֶחָד הוֹלֵל וּפְזָרוֹן וְאִינוֹ תוֹבֵעַ
מֵאוּמָה?

וּמִשְׁעֵינּוּ בַּדְּבָרִים הַגִּיעוּ לְפִשְׁרָם. אֵין זֹאת
אֶלָּא שְׁשֵׁנִיָּהֶם נִצְטוּ עַל דְּבַר הַבְּצוּרִים, וְקָבְלוּ
מִמּוֹן עֵתָק לַבְּנֵיתָם. הַאֶחָד מְמַלֵּא אֶת תְּפִקִּידוֹ
בְּאִמּוּנָה, וְהַשֵּׁנִי מוֹעֵל בּוֹ וּמְבַזֵּז אֶת הַפְּסָפִים
לְחַיֵּי רִוְחָה וּפְזָרְנוּת. אָבֵל קָרוֹן הַשְּׁפֵעַ שָׁלוֹ עוֹמְדַת
לְכֹלוֹת, וְמָה יְהֵא אָז? וְאִם יַעֲרֹךְ הַמְּלָךְ בִּקְרַת
וַיְגַלֶּה אֶת דְּבַר הַמְּעִילָה - הֵן יִקְסֹנוּ בְּכַפְלִים עַל
חַיֵּי הַהוֹלָלוֹת, בְּלֹא כֹל תְּמוּנָה! נִתְּנוּ אֶל לְבָם -
וְכֵן אֶל הַדִּירָה הַצְּנוּעָה, לְהַרְשֵׁם לְעַבּוּדָה...

הַצְּמֻצוּמִים הֵלְכוּ וְגָבְרוּ, וְהַעֲרִיקָה גְּדָלָה אֵף הִיא.
עַד שֶׁהַגִּיעַ מוֹעֵד הַבִּקְרָת...

כִּן חֹשֶׁב הַאֶחָד וְהַשֵּׁנִי וְהַשְּׁלִישִׁי... מַעֲטִים הֵי
שְׁמָאִסוּ בְּלָחֶם חֶסֶד וּבִקְשׁוּ לְהַרְוִית בִּישׁוֹר
וּבַעֲמֵל כְּפִיָּהֶם. אֵלֶּה נִרְשְׁמוּ אֶצֶל הַמְּפַקֵּד
הַשְּׁקוֹל וְהָאֱמִין, קָבְלוּ מִיָּדוֹ אֶת מַפֶּת הַבְּצוּרִים,
שְׁבָה סָמוֹן חֲלָקִים, וּפְנֵי לְעַבֵּד אֶת עַבְדוֹת הַמְּלָךְ.
עַבְדָּה שְׁנוּעָדָה לְטוֹבָתָם וְלְשִׁלוּמָם.

אָבֵל כְּאִמּוֹר, בְּחָרוּ רַב הָאֲנָשִׁים בְּחַיֵּי בִטְלָה
וּבְכַפְנוּקִים, כְּשֶׁהַמְּפַקֵּד הַהוֹלֵל מִזְמַן לָהֶם
שְׁעִשׁוּעִים חֲדָשִׁים לְבָקָרִים, בְּהוֹצִיאוֹ עַל כֵּן אֶת
הַכֶּסֶף הָרַב שֶׁקָּבַל מֵהַמְּלָךְ לְצָרָה בְּנֵית הַבְּצוּרִים...

אָבֵל יוֹם אֶחָד נוֹכַח הַמְּפַקֵּד הַהוֹלֵל לְדַעַת,
שְׁמַלְאֵי הַזְּהוּבִים שֶׁבְּרִשׁוֹתוֹ מִדְּלָדֵל וְאוֹזֵל,
וְכָבֵד בְּזָז אֶת רַבּוֹ בְּפְזָרְנוּתוֹ. הוֹאִיל וְנַחוּשׁ
הִיָּה בְּהַחֲלָטָתוֹ לְהַתְּהוֹלֵל זְמַן רַב כְּכֹל הָאָפֿשֶׁר,
הַחֲלִיט לְצְמָצִים בְּהוֹצָאוֹתָיו. הֵינּוּ הַמְּשַׁבַּח
הַחֲלָף בֵּינָן זוֹל, הַמְּנוֹת קָטְנוּ וְהַמְּבָחָר צְמָצִים.
גַּם הַמְּשַׁכֵּרֶת הַמְּשַׁלְּמַת מֵרֹאשׁ הַצְּמֻצְמָמָה.
מַעֲשָׂרִים זְהוּבִים לְשַׁבֵּעַ - לְחַמְשָׁה עֶשֶׂר בַּלְבָּד.

נוֹכְחוּ אֲנָשִׁי הַעִיר בְּצְמֻצוּמִים, הַתְּמַרְמָרוֹ עַל
הַקְּצוּץ בַּשְּׂכָר, אָבֵל הַשְּׁלִימוֹ עִם כֵּן בְּמַהֲרָה. גַּם
חַמְשָׁה עֶשֶׂר זְהוּבִים - סָכּוּם רַב הוּא בְּעֵבֶר חַיֵּי

הַסִּיפּוֹר בְּאִדְיוֹת "שְׁלוֹם לַעִם"

ל"ג בעומר

יוסי: אבא, מדוע כל כך חוגגים בל"ג בעומר?
הרי רבי שמעון בר יוחאי נפטר ביום הזה, זה לא אמור להיות שמח!

אבא: שאלה מצויינת, יוסי. אבל קודם כול כדאי לדעת שזה לא כל כך ברור שביום הזה נפטר רבי שמעון. יש אומרים שזה בכלל לא יום פטירתו אלא רק יום ההילולא שלו, כלומר יום השמחה שלו.

יוסי: יום השמחה של רבי שמעון בר יוחאי?
על מה השמחה?

אבא: אז בוא ונסביר. רבי שמעון בר יוחאי היה חכם גדול מאוד, מהתנאים שחיו אחרי החורבן. הוא היה תלמידו של רבי עקיבא! רבי שמעון ידוע כמי שעסק בתורת הנסתר, כלומר בצדדים העמוקים שבתורה ובקבלה.

רבי שמעון ציווה לשמוח ביום ההילולא שלו. יש אומרים שהכוונה היא ליום הפטירה שלו, ויש אומרים שזה אינו יום פטירתו אלא יום שמחה בו נתגלו לו סודות עמוקים בתורה.

ובכל אופן, גם מי שמסביר שזהו יום פטירתו, הסיבה לשמחה היא שהוא היה כל כך גדול

ועצום בתורה, עד שהוא הרגיש שבפטירתו הוא יגיע למעלות עוד יותר גדולות ועצומות בתורה וברוחניות, שעל כך יש לשמוח.

יוסי: אז בעצם זו שמחה על התורה של רבי שמעון... אז למה עושים מדורות וקומזיצים?

אבא: כנראה שהדלקת האש יש בה רמז לתורה של רשב"י. יש קהילות שנהגו להדליק נרות לעילוי נשמת רבי שמעון בר יוחאי, וכיום רבים נוהגים להדליק מדורה. האש מרמזת על התורה שלמד רשב"י, תורת הנסתר, ועל האור העצום שהיא מפיצה.

יוסי: אבל אש זה גם דבר מסוכן...

אבא: נכון מאוד. גם תורת הקבלה נחשבת כאילו כדבר 'מסוכן' למי שאינו מתאים לעסוק בה. לא כל אחד ראוי ללמוד את תורת הנסתר, כי היא עמוקה מאוד ויש בה סודות ורמזים נסתרים. ובאמת כמו מאש - צריך להיזהר כשמתקרבים אליה.

ובהדמנות הזו נזכיר עד כמה צריך להיזהר מהמדורה, להתרחק ולא לשחק!

הלוואי שנזכה לקבל קצת מקדושתו של רבי שמעון, וללמוד כמה שאנו יכולים מתורתו!

נכון או לא?

1. שנת היוכל חלה בשנה החמישים
2. בשנת היוכל אסור לעשות כל מלאכה כמו בשבת
3. העבדים הכנענים לא יוצאים לחופשי בשנת היוכל
4. גם בשנת השמיטה העבדים משתחררים
5. מצוות היוכל אינה נוהגת כיום
6. מי שקונה עבד עברי מותר לו להעביד אותו בפרך
7. מותר לבנות את בית המקדש אפילו בשבת

חידת חדגא:

ביצד יכול להיות שיהיה אסור לעבוד את האדמה שנתיים רצופות?

חידת פולקע:

מה הקשר בין שנת היוכל לראש השנה?

8 הבדלים

מאיר מנגן בדבקות ליד המדורה
האם תוכלו למצוא 8 הבדלים בין התמונות?

